

ŻYCIE

OSIEDLI
WARSZAWSKIEJ
SPÓŁDZIELNI
MIESZKANIOWEJ

ROK XLVII WARSZAWA 1977 NR 5 DODATEK DO „DOMÓW SPÓŁDZIELCZYCH”

NUMER OKAZOWY

WALNE ZGROMADZENIE
DELEGATÓW WSM ● WALNE
ZGROMADZENIE DELE-
GATÓW PRZYJĘŁO NASTĘ-
PUJĄCE UCHWAŁY ● WSM
W 1976 ROKU ● ROMUALD
CHOSIŃSKI PRZEWODNI-
CZĄCY RADY WARSZAW-
SKIEJ SPÓŁDZIELNI MIESZ-
KANIOWEJ ● WIESŁAW PO-
REDA PRZEWODNICZĄCY
ZARZĄDU WARSZAWSKIEJ
SPÓŁDZIELNI MIESZKANI-
OWEJ ● WNIOSKI WZD

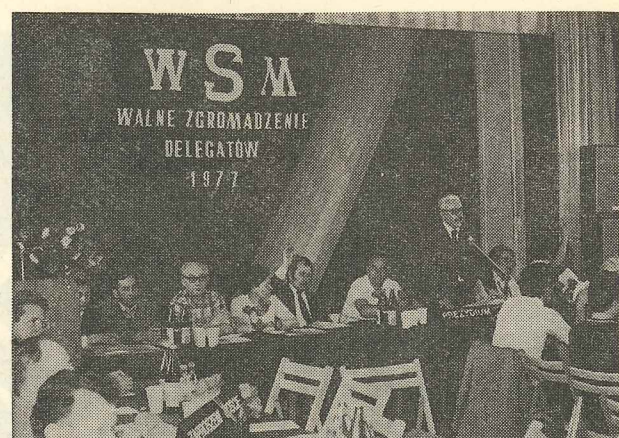
Walne Zgromadzenie Delegatów WSM

Walne Zgromadzenie Delegatów, które odbyło się 5 maja 1977 roku, miało przede wszystkim charakter sprawozdawczy i poświęcone było ocenie działalności Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej w ubiegłym roku, oraz zatwierdzeniu sprawozdania finansowego za 1976 rok.

Obrady tegorocznego Walnego Zgromadzenia Delegatów otworzył przewodniczący WZD — Stanisław Wójcik. Do prezydium powołani zostali: Wiesława Borek — sekretarz WZD oraz Władysław Dedo i Józef Paterkiewicz — asesory WZD.

Do Prezydium zostali także zaproszeni przedstawiciele Centralnego i Stołecznego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego, Komitetu Dzielnicy PZPR Warszawa — Żoliborz i Urzędu Dzielnicy Warszawa — Żoliborz, Dzielnicy Komitetu Frontu Jedności Narodu, Zespołu Partyjnego WZD WSM, Rady i Zarządu Spółdzielni oraz współpracujących z Warszawską Spółdzielnią Mieszkaniową instytucji i zakładów pracy.

Prezydium WZD przewodniczył Stanisław Wójcik

W obecności 111 delegatów, którzy reprezentowali wszystkie osiedla Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej oraz członków Spółdzielni wybranych spośród niemieszkańców powołano trzy komisje robocze, w następującym składzie:

KOMISJA MATKA: Jan Janowski — przewodniczący, oraz Halina Głodek i Andrzej Frycz.

KOMISJA SKRUTACYJNA: Kazimierz Sikora — przewodniczący oraz Henryk Białecki i Andrzej Kulczycki.

KOMISJA WNIOSKOWA: Bogusław Górski — przewodniczący, oraz Władysław Jaszczynski, Jerzy Sendek, Adolf Kosnowicz, Stefan Juszcak, Jerzy Lyczkowski, Kazimierz Wiczorek, Antoni Klukowski, Stanisław Pawłowski, Marek Malinowski.

Tegoroczne Walne Zgromadzenie Delegatów wybrało także delegatów na II Zjazd Stołecznego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego, który odbędzie się w czerwcu bieżącego roku. W skład delegatów, którzy na Zjeździe St. ZSBM reprezentować będą wszystkie osiedla Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej, członków — niemieszkańców oraz Zarząd i pracowników Spółdzielni, weszli: Helena Dzierżbicka, Antoni Górski, Roman Szewski, Władysław Dedo, Czesław Olezak, Marian Gortat, Józef Paterkiewicz, Adolf Kosnowicz, Wiesława Borek, Barbara Chrzanowska, Janusz Mering, Witold Gumowski, Leszek Kamiński, Witold Łabuździński, Ryszard Lewandowski, Romuald Chosiński, Jerzy Lyczkowski, Adam Kotuszewski, Adam Caban, Kazimierz Wiczorek, Witold Lebidziński, Krzysztof Bielecki, Zbigniew Czarnowski, Zygmunt Wróblewski, Stanisław Pawłowski, Mirosław Ehlert, Marek Kruglechowski, Edward Wrzosek, Andrzej Wetesko, Marek Malinowski, Stanisław Wójcik, Stanisław Wiącek, Jerzy Roman, Wiesław Poreda, Jerzy Kłopocki, Stanisław Krawczyk, Zdzisław Jagodziński,

Marian Czubala, Romuald Cybulski, Jadwiga Gołos, Elżbieta Sadowska, Elżbieta Pietruk, Zdzisław Kamiński.

Podstawą obrad Walnego Zgromadzenia Delegatów były materiały zawierające: sprawozdanie z działalności Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej w 1976 roku, oceny działalności Spółdzielni za 1976 rok, dokonane przez Radę WSM i Stołeczny Związek Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego, informacje o realizacji zaleceń polustracyjnych, materiały relacjonujące realizację ubiegłorocznych wniosków oraz wnioski WZD zgłoszone w bieżącym roku. Tegoroczne Walne Zgromadzenie Delegatów Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej, podobnie jak w ubiegłym roku, miało przede wszystkim charakter sprawozdawczy, toteż większość wypowiedzi ograniczała się do oceny dotychczasowej działalności Spółdzielni. Tematami wiodącymi WZD, przewijającymi się także w codziennej pracy Spółdzielni, były przede wszystkim problemy mieszkaniowe i eksploatacyjne. Możliwość realizacji nowych inwestycji jest coraz mniejsza, a wszyscy zdajemy sobie sprawę z tego, że wiele tysięcy członków z podpisanymi umowami czeka na własne mieszkania. Problemem staje się więc realizacja tych umów. Sprawa druga to kompleksowe zagospodarowanie osiedli, poprawa warunków bytowych oraz racjonalna gospodarka istniejącymi już zasobami mieszkaniowymi.

Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa stara się od wielu lat zagospodarowywać swoje osiedla w szkoły, żłobki, przedszkola, placówki usługowo-handlowe, tereny rekreacyjne, sportowe itp. Praktyka życiowa wykazuje jednak, że niekiedy zapotrzebowanie mieszkańców osiedli na tego typu usługi znacznie przewyższa możliwości. Spółdzielnia stara się ze swej strony, w miarę własnych możliwości zaspokajać potrzeby mieszkańców, jednakże do pracy powinni włączyć się także członkowie Spółdzielni. Apelowano więc do działaczy i sa-

morządu osiedlowego o aktywne włączenie się do prac społecznych na rzecz swego osiedla czy kolonii, by wspólnym działaniem, z roku na rok, przyczynić się do poprawy warunków mieszkaniowych, bytowych i estetyki osiedla. Wiele uwagi na tegorocznym WZD poświęcono codziennym sprawom mieszkańców Spółdzielni oraz pracy społecznej i roli działaczy spółdzielczych, których aktywność przyczynia się do zacieśniania więzi społecznych wśród mieszkańców Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej.

Jakkolwiek codzienna, systematyczna współpraca Rady, Zarządu, Rad Osiedli, Komitetów Kolonijnych i wszystkich jednostek organizacyjnych Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej przyczynia się do stałej poprawy warunków zamieszkiwania w Spółdzielni, to jednak marzeniem wszystkich aktywistów byłoby włączenie do czynnego uczestnictwa w życiu Spółdzielni ogółu jej mieszkańców.

Podobnie jak w latach ubiegłych, prace nad tegorocznym Walnym Zgromadzeniem Delegatów rozpoczęto wcześniej za pośrednictwem zespołów delegatów, które zajęły się oceną sprawozdania z działalności Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej oraz przygotowaniem wniosków przyjętych przez WZD.

Tak więc w trakcie obrad podsumowano jedynie wcześniejszą pracę Walnego Zgromadzenia Delegatów, wysuwając na plan pierwszy problemy mieszkaniowe, remontowe i eksploatacyjne zasobów mieszkaniowych Spółdzielni. Problemy te znalazły wyraz w ponad 60 wnioskach, które delegaci przyjęli w trakcie obrad. Wnioski, zgłoszone wcześniej przez delegatów osiedli WSM oraz Radę Członków Niemieszkańców zostały przedłożone i zaakceptowane przez Walne Zgromadzenie Delegatów. W przeważającej mierze dotyczą one spraw eksploatacyjnych i inwestycyjnych, które należy podjąć na terenie istniejących już osiedli Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej.

Walne Zgromadzenie Delegatów przyjęło następujące uchwały

Walne Zgromadzenie Delegatów Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej, działając na podstawie § 45 ust. 1 pkt. 1 Statutu Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej, uchwała co następuje:

§ 1

W Statucie Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej w Warszawie wprowadza się następujące zmiany:

- § 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „Spółdzielnia działa na terenie m.st. Warszawy oraz na terenie gminy Łomianki województwa stołecznego warszawskiego”.
- W § 23 ust. 2 zdanie pierwsze: liczbę „14” zastępuje się liczbą „30”.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem wpisania powyższej zmiany Statutu w rejestrze Spółdzielni.

§ 23 ust. 2 Statutu WSM w Warszawie, po naniesieniu poprawki, brzmi: „Obowiązek uiszczenia czynszów i opłat powstaje z dniem postawienia członkowi do dyspozycji przydzielonego mu lokalu, a ustaje z dniem zakończenia remontu lokalu przed oddaniem go następnemu użytkownikowi, jednak nie później niż po upływie 30 dni od opróżnienia lokalu przez członka i osoby wspólnie z nim zamieszkałe. W przypadku jednakże zniszczenia lokalu w stopniu znacznie przekraczającym normalne zużycie, obowiązek płacenia czynszu przez członka ustępuje z upływem okresu niezbędnego na wykonanie remontu. Szczegółowy tryb postępowania w tych sprawach określa regulamin używania lokali i zasad porządku domowego”.

Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa w 1976 roku

Działalność gospodarcza Spółdzielni w 1976 roku charakteryzowała się dalszym wzrostem zasobów mieszkaniowych, których stan na dzień 31 grudnia wynosił 1.312.219 m² pow. użytkowej, co w porównaniu do stanu na dzień 31 grudnia 1975 roku stanowi wzrost zasobów o 168.997 m² pow. użytkowej.

Przyrost zasobów nastąpił głównie w nowym osiedlu „Chomiczówka”, gdzie zasiedlano 23 budynki mieszkalne. Oddano także pawilon handlowo-usługowy w osiedlu Wawrzyszew, o pow. użytkowej 2229 m². Na koniec 1976 roku Spółdzielnia zrzeszała 43.533 członków, z czego przeszło 27 tysięcy osób to członkowie mieszkający, co stanowi 62% ogółu członków.

I. REALIZACJA ZADAŃ GOSPODARczo-FINANSOWYCH

Eksploatacja zasobów mieszkaniowych prowadzona była w 9 osiedlach wyodrębnionych organizacyjnie i gospodarczo. Obok gospodarki własnymi zasobami mieszkaniowymi prowadzona była również w trzech osiedlach gospodarka powiernicza obcymi zasobami mieszkaniowymi o łącznej powierzchni 86.899 m².

Działalność finansowa własnych zasobów mieszkaniowych zamknęła się nadwyżką wpływów nad kosztami w wysokości 732 tys. złotych,

która stanowi rezerwę na pokrycie ewentualnych niedoborów w latach przyszłych. Natomiast uzyskane wpływy nie pokryły kosztów eksploatacji zasobów powiernicznych w wysokości 6.621 tys. złotych. Niedobór ten po zatwierdzeniu bilansu zostanie pokryty przez właścicieli zasobów.

Należy zaznaczyć, że koszty eksploatacji podstawowej bez c.o., c.w. i dźwigów dla zasobów własnych jak i powiernicznych nie zostały przekroczone w stosunku do założeń planu. Zostały one wykonane w 98,3% dla zasobów własnych i 93,3¹/₂ dla zasobów powiernicznych. Nie zostały przekroczone również koszty

eksploatacji dźwigów, które zostały wykonane w 87,8% dla zasobów własnych i w 99,6% dla zasobów powiernicznych.

Odmienne kształtują się jednak koszty gospodarki cieplnej (c.o. i c.w.), które w stosunku do planu wykonane zostały w 223,2% dla zasobów własnych oraz 237,7% dla zasobów gospodarki powiernicznej. Wzrost kosztów w tym zakresie był spowodowany podwyższeniem opłat za dostawę energii cieplnej. Opłaty ponoszone z tego tytułu przez Spółdzielnię nie obciążały członków, ponieważ Spółdzielnia otrzymała odpowiednią dotację budżetową w wysokości 53.204 tys. złotych. Przed-

miotowa dotacja nie dotyczy mieszkańców zamieszkałych w zasobach powierniczych, gdzie niedobór stanowiący kwotę 3.800 tys. zł. zostanie pokryty przez właścicieli zasobów. Wskaźnik kosztów eksploatacji dla zasobów własnych bez uwzględnienia c.o. i c.w. oraz dźwigów w stosunku do założeń planowanych kształtował się na poziomie 58,56 zł na m² pow. użyt., to jest powyżej wskaźnika planowanego o 1,65 zł, przy planowanym 56,91 zł. Występuje jednak zbyt duże zróżnicowanie między poszczególnymi osiedlami. Przykładem może być tu osiedle Chomiczówka, gdzie wskaźnik kosztów eksploatacji ukształtował się na poziomie 70,98 zł. na m² pow. użyt., to jest aż o 13,10 zł. powyżej wskaźnika planowanego, który wynosił 57,88 zł. Szczególny wzrost w stosunku do wielkości założonych w planie wystąpił w przypadku plac i narzutów oraz materiałów, przedmiotów nietrwałych i energii. Wynika to z faktu, że koszty utrzymania administracji osiedla dotyczyły mniejszej powierzchni eksploatacyjnej niż to ujmowano w planie, na skutek powstałych opóźnień w przekazaniu przez wykonawcę budynków do eksploatacji.

Poważny wpływ na efektywność gospodarowania zasobami mieszkaniowymi oraz możliwość prawidłowego wykorzystania środków finansowych i funduszy na terminowe wnoszenie opłat eksploatacyjnych. Zadłużenie to liczone wskaźnikiem do rocznego wymiaru opłat kształtowało się na poziomie 2,0% w 1975 roku i 2,1% w 1976 roku. Sytuacja ta wymaga szczegółowego przeanalizowania przyczyn, celem podjęcia odpowiedniego działania w zakresie poprawy windykacji należności od członków. Na podkreślenie zasługuje wzrost środków akumulowanych w przypadku funduszu remontowego, który w skali całej Spółdzielni wskazuje wzrost na przestrzeni 1976 roku z 59.051 tys. zł. na początek roku do 88.380 tys. zł. na koniec roku, to jest o około 50%, niemniej jednak sytuacja w tym zakresie kształtuje się różnie w poszczególnych osiedlach.

Szczególnie trudna sytuacja pod tym względem występuje w osiedlu Żoliborz I. W dalszym ciągu nie rozwiązany jest do końca problem tworzenia funduszu remontowego. Stan funduszu remontowego tego osiedla, po uwzględnieniu poniesionych nakładów na remonty, wykazywał nadal saldo ujemne.

II. ZABEZPIECZENIE STANU TECHNICZNEGO ZASOBÓW

Stosowane przez Spółdzielnię formy obsługi technicznej zasobów mieszkaniowych polegające na wykonawstwie robót konserwacyjno-remontowych przez Zakład Budowlano-Remontowy i Transportu oraz osiedlowe zespoły budowlano-remontowe, stwarzają możliwości pełnej realizacji potrzeb remontowych osiedli, z wyjątkiem robót o charakterze specjalistycznym, które zlecane są obcym wykonawcom. Świadczą o tym wyniki osiągnięte w 1976 roku. Zakład Budowlano-Remontowy i Transportu wykonał bowiem zadania na łączną kwotę 50.350 tys. zł. przy planie zakładanym na sumę 49.800 tys. zł., co stanowi 101,1% planu. Na roboty budowlane przypadło 34.969 tys. zł., to jest 100,8% planu, usługi transportowe wynosiły 13.240 tys. zł. to jest 101,1% planu, a usługi zaopatrzeniowe — 2141 tys. zł., to jest 107,0% planu. Na podkreślenie zasługuje również fakt uwzględnienia w planie rzeczowym Zakładu Budowlano-Remontowego i Transportu budowy bazy przy ul. Jarzębskiego, wobec występujących trudności ze znalezieniem wykonawcy na tego rodzaju roboty. Nastąpiła także dalsza poprawa w zakresie usług świadczonych na rzecz mieszkańców osiedli. Wskaźnik w złotych na m² powierzchni użytkowej kształtował się na poziomie 2,9 w 1975 roku, a w 1976 osiągnął kwotę 3,6. Niemniej jednak wskaźnik ten odbiega od średniego poziomu, który przeciętnie dla spółdzielni rejonowych wynosi 5,35 zł/m² p.u.

W ostatnich latach nastąpiła dalsza poprawa w zakresie utrzymania zasobów mieszkaniowych na odpowiednim poziomie technicznym.

Na podkreślenie zasługuje zgłoszenie przez Spółdzielnię trzech osiedli: Piaski, Żoliborz II i Żoliborz III do udziału we współzawodnictwie o tytuł „Przodującego Osiedla Mieszkaniowego”. Wymienione osiedla zajęły czołowe miejsca, a osiedle Piaski uplasowało się na pierwszym miejscu, znacznie wyprzedzając pozostałe osiedla uczestniczące w tym konkursie. Niemniej jednak zwracamy uwagę na konieczność podniesienia poziomu estetyki pozostałych osiedli, a szczególnie osiedla Młociny, które znacznie odbiega pod tym względem od osiedli przodujących w tym zakresie w Spółdzielni.

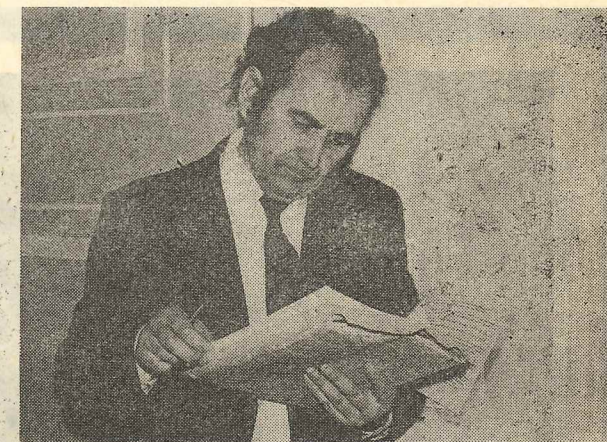
W 1976 roku przeprowadzona została przez St. ZSBM w osiedlach Żoliborz IV i Piaski lustracja problemowa działalności tych osiedli. W trakcie lustracji stwierdzono niedociągnięcia w zakresie okresowych przeglądów technicznych, ustalania planu potrzeb remontowych, prawidłowej dokumentacji i kontroli wykonywanych robót. W wyniku lustracji zostały omówione z kierownictwem badanych osiedli oraz aktywnym Spółdzielni, a następnie zostały wydane Zarządowi, zalecenia szczegółowe zmierzające do wyeliminowania nieprawidłowości i usprawnienia działalności tych osiedli.

III. DZIAŁALNOŚĆ SPOŁECZNO-WYCHOWAWCZA

Spółdzielnia stworzyła odpowiednie warunki dla rozwoju działalności społeczno-wychowawczej. Sieć placówek jest wystarczająca i powiększa się w miarę wzrostu zasobów. W 1976 roku działalność społeczno-wychowawcza była prowadzona w 28 placówkach własnych i 15 placówkach obcych zlokalizowanych w osiedlach. Baza zwiększyła się w 1976 roku o 3 kluby, w tym 2 kluby osiedlowe. Pozytywnie ocenia się także zakres i formy prowadzonej działalności społeczno-wychowawczej obejmującej swym zasięgiem wszystkie grupy wiekowe osób mieszkających w osiedlach. Na uwagę zasługuje podjęcie przez Spółdzielnię prób rozszerzenia działalności na rzecz środowiska, które nie jest związane ze Spółdzielnią, między innymi, poprzez nawiązanie kontaktów z młodzieżą Huty „Warszawa” i „Zremb”. Tego typu współpraca z instytucjami działającymi na terenie dzielnicy Żoliborz jest korzystna i może przyczynić się do wzbogacenia form i zakresu działalności społeczno-wychowawczej. Reasumując: całokształt działalności Spółdzielni oceniany jest pozytywnie. Znalazło to również swój wyraz w ocenie współzawodnictwa, gdzie Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa zajęła drugie miejsce w grupie spółdzielni prowadzących eksploatację zasobów mieszkaniowych przekraczających 400 tys. m² powierzchni użytkowej.

Dalsze usprawnienie ogólnej działalności Spółdzielni powinno przyczynić się do uzyskania opinii spółdzielni przodującej na terenie Stołecznego Województwa.

Romuald Chosiński przewodniczący Rady Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej

Przewodniczący Rady WSM — Romuald Chosiński.

Uzupełniając ocenę działalności Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej, przedstawioną delegatom WZD przez Radę WSM, głos zabrał Romuald Chosiński — przewodniczący Rady. Oceniając pozytywnie całokształt działalności społeczno-gospodarczej Spółdzielni, Romuald Chosiński w swym wystąpieniu szczególną uwagę poświęcił działalności samorządowej w koloniach, osiedlach i całej Spółdzielni.

Realizacja Uchwał VII Zjazdu PZPR i V Plenum KC PZPR nie może przebiegać sprawnie bez czynnego współdziałania mieszkańców i działaczy Spółdzielni z Zarządem. Od sprawnej i operatywnej wspólnej działalności zależać będzie nie tylko dalszy pomyślny rozwój Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej, ale także polepszające się z roku na rok warunki zamieszkiwania w zasobach spółdzielczych.

Rada Spółdzielni przedstawiła ocenę działalności WSM na podstawie oceny dokumentów sprawozdania rocznego dokonanej przez Komisję Rady, ocen i ustaleń dokonanych w ciągu roku przez Radę oraz ocen i wniosków zgłoszonych do sprawozdań rocznych przez Rady Osiedli. Ocena ta z konieczności jest syntetyczna i może pomijać niektóre szczegóły, mimo to zobowiązuje do realizacji szczegółowych zadań właściwe komórki administracji i samorządu Spółdzielni. Obecna Rada Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej, Rady Osiedli i Komitety Kolonijne pracują od roku w nowym składzie personalnym. Ubiegłoroczne wybory samorządu spółdzielczego były równocześnie wyborami samorządu mieszkańców. Ponadto władze dzielniczy dokonały zmian podziału terytorialnego Dzielnicy na Komitety Osiedlowe, dzięki czemu wyeliminowano przypadki podziału terenu Rad Osiedli — a więc spółdzielczych — od kilku Komitetów Osiedlowych. Samorząd spółdzielczy ma tym samym lepsze warunki działania, jako część samorządu mieszkańców; w ten sposób dokonuje się również pełniejsza integracja interesów mieszkańców osiedla. Rozpoczęcie w ubiegłym roku kadencji wszystkich organów samorządu Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej stało się okazją do opracowania planów pracy i przystąpienia do szybkiej ich realizacji. W kilku osiedlach dało się zauważyć wiele zmian, z którymi to, członkowie Rady WSM i jej Komisji Problemowych starali się zapoznać na bieżąco.

Samorząd Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej ma od szeregu lat opinię samorządu dobrze pracującego. Działacze samorządowi opanowali sprawy uczestnictwa w zarządzaniu zasobami mieszkaniowymi oraz problematykę wszechstronnej fachowej kontroli działalności gospodarczej.

Samorząd spółdzielczy od wielu lat wspomaga członków Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej, w ramach pomocy sąsiedzkiej i dba o rozwój działalności społeczno-wychowaw-

czej, tak w osiedlach jak i w skali Spółdzielni. Wyrazem tego może być powołanie Zespołu Społeczno-Kulturalnego, który już wkrótce obejmie swą działalnością wszystkie osiedla Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej. Trudno jednak mówić o doskonałości spółdzielczego samorządu. Stawiamy przed sobą wiele zadań i celów konkretnych i rzeczowych, które równie konkretnie i rzeczowo chcielibyśmy zrealizować. Ale ich wykonanie nie zależy wyłącznie od członków Rady Spółdzielni, Rad Osiedli czy Komitetów Kolonijnych. Do pracy tej powinni włączyć się wszyscy działacze naszej spółdzielczej społeczności, dając swą aktywną postawą przykład innym.

Problem stałej poprawy warunków zamieszkiwania, który znalazł się także w Uchwałach VII Zjazdu PZPR i V Plenum KC PZPR, nie może być rozwiązany przy pomocy garstki aktywistów, ale dzięki wszystkim, zespolonym we wspólnym działaniu, mieszkańcom Spółdzielni. W środowisku zamieszkania czynnikiem aktywizującym i integrującym siły społeczne są organy samorządu mieszkańców, które działają jako ogniewa Frontu Jedności Narodu. Działalność organów samorządowych Spółdzielni powiązana jest ściśle z samorządem mieszkańców i opiera się na jego inspiracji; to też podstawą pracy Rady są, między innymi, problemy poruszane na zebraniach mieszkańców i grup członkowskich. Mieszkańcy coraz większą wagę przywiązują do zadań stojących przed samorządem i do jego roli w osiedlu oraz do spraw, które na terenie osiedla można rozwiązać siłami społecznymi. Do takich zadań należą, między innymi, problemy związane z:

gospodarką mieszkaniową — należy tu wymienić: egzekwowanie „dobrej roboty” od wykonawców budownictwa mieszkaniowego, ujawnianie preferencji i potrzeb społecznych w zakresie zagospodarowania osiedli, oddziaływanie na usprawnienie pracy administracji osiedlowych i poprawę jakości obsługi mieszkańców, zacieśnienie współdziałania administracji i samorządu mieszkańców w zakresie przeglądu budynków i nadzoru nad jakością wykonawstwa remontów, utrzymanie porządku i czystości oraz podniesienie estetyki budynków i ich otoczenia a także dbanie o ochronę środowiska naturalnego.

działalnością społeczno-wychowawczą — rozwijanie dotychczasowych i podejmowanie nowych inicjatyw w zakresie działalności opiekuńczo-wychowawczej wśród dzieci i młodzieży, zaspokajanie potrzeb kulturalnych i organizacja wypoczynku mieszkańców, udzielanie pomocy w prowadzeniu gospodarstw domowych, doskonalenie form i metod współdziałania organizacji spółdzielczych i społecznych w środowisku zamieszkania.

Prezydium Walnego Zgromadzenia Delegatów WSM

W Walnym Zgromadzeniu Delegatów WSM uczestniczyli także pracownicy Spółdzielni

Kierownik osiedla Bielany – Józef Szymańczuk i delegatka Jadwiga Gołos

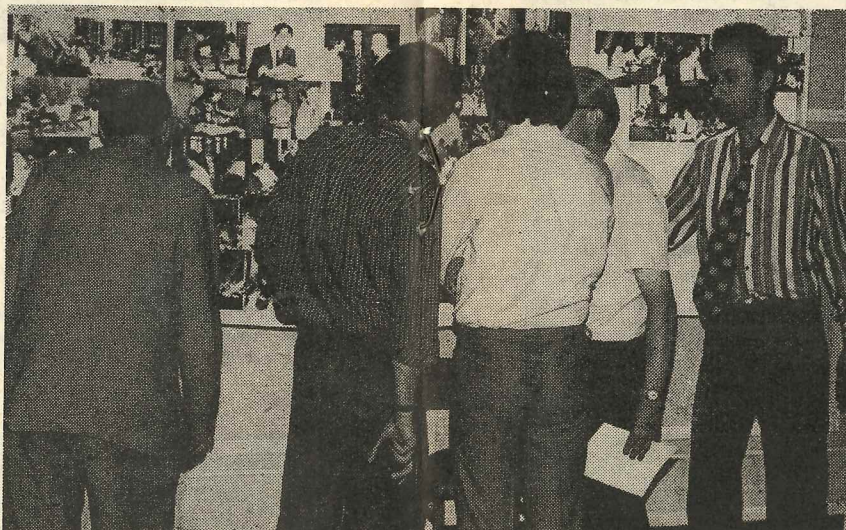

Walne Zgromadzenie Delegatów Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej

foto: Janusz Fogler

Włodzimierz Piskowski
Janusz Nowak

Fotograficzna kronika WZD wzbudzała wśród delegatów ogromne zainteresowanie

Przewodniczący St. ZSBM – Zygmunt Kaczyński i dyrektor Zespołu Społeczno-Kulturalnego – Ireneusz Szymczak

Delegaci członków-niemieszkańców

Delegaci najmłodszego osiedla – Chomiczówka

doskonaleniem i poprawą warunków bytowych — usprawnienie pracy handlu (lepsze dostosowanie godzin pracy do miejscowych potrzeb), poprawa terminowości i rytmiczności dostaw, przystosowanie asortymentów towarów do potrzeb rynkowych, poprawa kultury obsługi mieszkańców, zapewnienie odpowiedniej pomocy społecznej mieszkańcom wymagającym opieki, stworzenie takich warunków, które doprowadzą do sprawnego funkcjonowania służby zdrowia w osiedlach, oraz racjonalne zorganizowanie usług osiedlowych. Samorząd spółdzielni i kierownictwo, współdziałając z właściwymi organami Frontu Jedności Narodu, powinny podjąć działania celem wzmocnienia aktywności społecznej i wykorzystania tej aktywności w działaniu na rzecz realizacji Uchwały VII Zjazdu PZPR i V Plenum KC PZPR, co przyczyni się do poprawy warunków życia ludności, wzmocnienia demokracji wewnątrzspółdzielczej i dalszej integracji z samorządem mieszkańców, który jest podstawową siłą społeczną w środowisku zamieszkania.

Jednakże do realizacji tych zadań włączyć się muszą nie tylko działacze ale i mieszkańcy. Bowiem jedynie wspólnym działaniem będziemy w stanie doskonaląc pracę społeczno-wychowawczą i poprawiać warunki bytowe naszych członków i mieszkańców. Działalność samorządu spółdzielczego będzie jednak skuteczna tylko wtedy, gdy zorganizowane zostaną prace organów samorządowych i doskonalenie ich formy, gdy dążyć będziemy do systematycznego upowszechniania działania społecznego wśród członków i mieszkańców.

Zadania, jakie stawia przed sobą Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa są z roku na rok coraz bardziej ambitne i trudne, a różnorodność spraw, którymi zajmuje się Spółdzielnia, wymaga szczególnie sprawnego działania. Aktywny udział członków w decydowaniu o rozwoju Spółdzielni ma istotne znaczenie w przypadku tworzenia się zintegrowanej społeczności spółdzielczej, która należy do chlubnych tradycji Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej. Nie można zapominać także o występującym coraz częściej, w środowiskach wielkomiejskich, problemie alienacji. Toteż ogromne znaczenie ma w tym przypadku rozwijanie pracy samorządu w zakresie racjonalnego kształtowania i programowania działalności społeczno-wychowawczej. Dobrze pracujący samorząd, realizujący stojące przed nim zadania, wpływa w znacznym stopniu na rozwój działalności samorządowej, podnosząc jej prestiż i tym samym przyciągając szerokie rzesze działaczy. W tym przypadku o pomyślnym rozwoju samorządności spółdzielczej decydują najniższe organy — czyli Komitety Kolonijne, których intensyfikacja pracy może pomyślnie wpłynąć na rozwój samorządności angażując w działalność wielu członków i mieszkańców Spółdzielni.

Uchwały VII Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i V Plenum Komitetu Centralnego PZPR uznały program poprawy sytuacji mieszkaniowej jako jedno z głównych zadań społeczno-gospodarczego rozwoju kraju. Poprawa ta to dostarczenie każdej polskiej rodzinie mieszkania odpowiedniego pod względem wielkości i standardu wyposażenia oraz stałe podnoszenie poziomu utrzymania istniejącego zasobu mieszkaniowego.

Wiadomą jest rzeczą, że w realizacji tych zadań my, jako Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa, odgrywamy poważną rolę nie tylko w skali województwa stołecznego, ale i kraju. W szeregach naszej Spółdzielni, na przestrzeni 55 lat jej istnienia, skupiło się 43.533 członków, w tym członkowie niemieszkańcy stanowią grupę liczącą 16.468. Wśród nich 12.820 osób to członkowie oczekujący na przydziały mieszkań z podpisanymi umowami wstępnymi do 1980 roku. Są to osoby, które wstąpiły w poczet członków Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej z przekonaniem, że właśnie w tej Spółdzielni zaspokoją swoje potrzeby mieszkaniowe. Nie muszę w tym gronie wyjaśniać dlaczego swego czasu dokonali takiego wyboru. Uważam natomiast, że musimy w tym miejscu powiedzieć gorzką prawdę, z którą spotykamy się niemal za każdym razem w czasie przyjęć interesantów przez członków Rady WSM i w gronie działaczy niemieszkańców. Najczęściej kierowane są tam słowa: „za-

wiedliśmy się na Was”, „straciliśmy zaufanie do Waszej Rady”.

O tym jak wywiązywaliśmy się z naszych umów, w stosunku do szeregowych członków Spółdzielni, w zakresie zaspokajania potrzeb mieszkaniowych niech świadczy liczyba. Otóż w 1973 roku przydział mieszkań otrzymało 613 członków, w 1974 — 1056 członków, w 1975 — 1140 członków, w 1976 — 817 członków; na 1977 rok przewiduje się przydział mieszkań dla 785 członków Spółdzielni.

Nasuwa się jednak pytanie — co dalej? Co my — członkowie organów samorządowych Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej mamy robić z tysiącami odwołan członków od nieumieszczenia ich na listach przydziałów mieszkań?

Stawiam to pytanie, podobnie jak w ubiegłym roku przewodniczący Rady WSM poprzedniej kadencji — Stanisław Wójcik, nie po to, aby wywołać dramatyczne wystąpienia, ale dlatego, że uważam za konieczne poruszenie tego problemu przez delegatów na II Zjeździe Stołecznego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego. Statutowo bowiem, zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych jest pierwszoplanowym zadaniem naszych działań. Należy też oczekiwać, że ten ogólnospołeczny problem zostanie w sposób racjonalny rozwiązany przez Stołeczny Związek SBM jeszcze w bieżącym roku. Podnoszenie poziomu utrzymania istniejącego zasobu mieszkaniowego, tak niezbędne w przypadku naszej Spółdzielni, uwarunkowane jest rozwojem usług remontowo-budowlanych świadczonych na rzecz mieszkańców przez Zakład Budowlano-Remontowy i Transportu oraz osiedlowe zespoły budowlano-remontowe. Właściwe udokumentowanie tego działania możliwe jest po uprzednim stworzeniu odpowiednich warunków. Niezbędne jest zatem wybudowanie odpowiednich baz i zaplecze wyposażonych w urządzenia, maszyny i narzędzia oraz zabezpieczenie dostaw różnorodnych materiałów dla tych placówek. Podstawowa trudność w rozwoju usług leży w braku możliwości zabezpieczenia materiałów. Spółdzielczość mieszkaniowa, jak dotychczas, nie otrzymuje przydziałów na materiały budowlane i instalacyjne. Wszystkie zakupy dokonywane są na wolnym rynku, a ten — jak wiadomo — nie zawsze jest w dostatecznym stopniu zaopatrzone. W ostatnim okresie sytuację pogorszył fakt, że w sklepach detalicznych zakupu może dokonywać tylko mieszkaniec, bowiem nie wydaje się, na rzecz spółdzielni, rachunków stanowiących podstawę do rozliczenia usług. Jak więc w takich warunkach potrzeby mieszkańców mogą być zrealizowane przez ludzi do tego powołanych. Nasuwa się zatem drugi problem, który powinien być rozwiązany przez odpowiednią Komisję Problemowa II Zjazdu Stołecznego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego.

Byłoby źle w naszej społeczności samorządowej, gdybyśmy — my działacze — oczekiwali tylko usług obcych nie dając nic z siebie. Do tradycji naszej Spółdzielni należy współodpowiedzialność samorządów osiedlowych za wszystko, co dzieje się w osiedlach. Zależy nam na tym, żeby w naszych osiedlach żyło się wszystkim jak najlepiej, żeby nasze tereny osiedlowe zapewniały mieszkańcom czynny odpoczynek po pracy, odznaczały się wzorową czystością, kolorowym i urozmaiconym sprzętem dla dzieci oraz soczystą zielenią. Kilka tygodni temu, podczas spotkania przedstawicieli spółdzielczości warszawskiej, Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa, z rąk Prezesa St. ZSBM — Zygmunta Kaczyńskiego, odebrała pierwszą nagrodę za najlepsze osiedle w województwie warszawskim w grupie spółdzielni rejonowych. Osiedlem, które zdystansowało pozostałe było wuesemowskie osiedle Piaski. W grupie tej nie zabrakło również punktowanych miejsc dla innych osiedli — to jest — Żoliborza III i Żoliborza II, za co w imieniu nas wszystkich serdecznie dziękuję a jednocześnie chciałbym zachęcić do dalszego wyteżonego współdziałania w podejmowaniu zadań związanych z realizacją planu społeczno-gospodarczego żoliborskiej dzielnicy.

Wiesław Poreda Przewodniczący Zarządu Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej

Uzupełniając materiał zaprezentowany wszystkim delegatom w „Sprawozdaniu z działalności WSM w 1976 r.”, głos zabrał przewodniczący Zarządu Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej — Wiesław Poreda. Prezes Zarządu WSM wystąpienie swoje poświęcił problemom, którymi Spółdzielnia zajmowała się w ubiegłym roku, z czego na plan pierwszy wysuwają się sprawy inwestycyjne, remontowe oraz eksploatacyjne.

Miniony 1976 rok był pierwszym rokiem nowego pięcioletniego planu społeczno-gospodarczego. Na VII Zjeździe Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej sformułowano i ustalono nowy program budownictwa socjalistycznego w naszym kraju, który zmierza do realizacji i pełnego zaspokojenia stale rosnących potrzeb naszego społeczeństwa. Wśród podstawowych problemów społecznych, na pierwszym miejscu znajduje się, odczuwalna już teraz, poprawa sytuacji mieszkaniowej. Dlatego też preferowanym, w bieżącym pięcioletniu, kierunkiem polityki społecznej jest dalsze wzmocnienie tempa rozwoju budownictwa mieszkaniowego. Wyraził się to w wybudowaniu i oddaniu do użytku nowych 1525 tysięcy mieszkań. Realizacja tego zadania oznaczać będzie istotną poprawę sytuacji mieszkaniowej w Polsce. Dla Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej 1976 rok był 55 rokiem istnienia. Od tylu lat Spółdzielnia nasza bierze udział w rozwiązywaniu problemów mieszkaniowych i jest jednym z reagentów polityki mieszkaniowej Państwa. W ramach budownictwa stołecznego województwa warszawskiego — WSM kontynuuje realizację dwóch dużych osiedli mieszkaniowych, w których docelowo zamieszka ponad 50 tysięcy osób.

Wytyczone kierunki dalszego rozwoju budownictwa mieszkaniowego zostały określone mianem „budowy drugiej Polski”. Dla Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej jest dużym zaszczytem branie udziału w realizacji tak ważnych zadań; wiąże się to jednak z dużą odpowiedzialnością wobec władz dzielnicy i miasta, tym bardziej, że zasoby nasze stanowią ponad 50% zasobów mieszkaniowych Żoliborza. W czerwcu 1977 roku odbędzie się II Zjazd Delegatów Stołecznego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego, podczas którego nakreślone zostaną główne kierunki działania spółdzielczości mieszkaniowej w stołecznym województwie na okres kilku najbliższych lat.

Realizacja polityki mieszkaniowej wyraża się nie tylko ilością budowanych mieszkań spółdzielczych, ale także i tym, że coraz więcej uwagi poświęca się problemom związanym z zabezpieczeniem eksploatacji istniejących zasobów, które stanowią poważną część majątku narodowego.

Uchwały VI i VII Zjazdu PZPR uznały poprawę sytuacji mieszkaniowej ludności za jedno z głównych zadań społeczno-gospodarczego rozwoju kraju. Znaczenie mieszkania dla społecznego, kulturalnego i ekonomicznego rozwoju społeczeństwa jest tak duże, że Państwo nie może problemu zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych pozostawić indywidualnemu uznaniu ludności.

Przedłożone przez Zarząd Spółdzielni sprawozdanie z działalności za 1976 rok zawiera szczegółową informację o całokształcie działań Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej w minionym okresie sprawozdawczym. Chcę, w tym miejscu, zwrócić uwagę na problemy, którymi zarówno Zarząd, jak i Rada Spółdzielni zajmowały się w ubiegłym roku.

W minionym 1976 roku Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa realizowała program budownictwa mieszkaniowego, będący wycinkiem planu rozwoju Stolicy. Istotną sprawą dla stworzenia lepszych warunków zamieszkiwania w osiedlach jest ich kompleksowa realizacja — to znaczy równocześnie z programem mieszkaniowym realizowanie osiedlowych budynków towarzyszących, między innymi: szkół, przedszkoli, żłobków, lokali handlowych i usługowych. Jednakże warunkiem kompleksowej realizacji osiedli mieszkaniowych jest wprowadzenie zasady jednego inwestora w osiedlu oraz takie zapewnienie nakładów i środków, które pozwolą na zrealizowanie wszystkich zaprojektowanych na terenie osiedla obiektów.

Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa realizowała proces inwestycyjny za pośrednictwem inwestora zastępczego, jakim jest Dyrekcja Rozbudowy Miasta. Budowano przede wszystkim w osiedlu Chomiczówka, gdzie skoncentrowano 80% nakładów inwestycyjnych przeznaczonych na 1976 rok oraz w osiedlu Wawrzyszew, w którym nakłady inwestycyjne stanowiły prawie 13% kosztów poniesionych na inwesty-

Przewodniczący Zarządu WSM — Wiesław Poreda

cje w ubiegłym roku. Pozostałe nakłady związane były z robotami wykończeniowymi w osiedlach wzniesionych w latach ubiegłych. Ogółem w 1976 roku na realizację budownictwa mieszkaniowego i towarzyszącego pomiesiono koszty w wysokości 742 milionów złotych. W ramach realizacji budownictwa mieszkaniowego przekazano do eksploatacji w osiedlu Chomiczówka 1282 mieszkania o łącznej powierzchni użytkowej ponad 77 tys. m².

Z uwagi na występujące na terenie Stolicy trudności w wykonawstwie budowlanym, daje się zauważyć zbyt niską, w stosunku do potrzeb, realizację planu budownictwa towarzyszącego. W zakresie tego typu budownictwa Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa oddała do eksploatacji w ubiegłym roku pawilon nandlowo-usługowy w osiedlu Wawrzyszew, o powierzchni użytkowej 2229 m².

W ramach działalności inwestycyjnej wykonano elewacje na 21 budynkach, o łącznej powierzchni elewacji 80454 m². Elewacje wykonano przede wszystkim w zespołach Sady V i Kudawka. Wykonanie zaległych elewacji jest konsekwentną realizacją „Programu kompleksowego zagospodarowania i uporządkowania osiedli”, co przyczyniło się do poprawy warunków zamieszkiwania i wpłynęło na poprawę wyglądu estetycznego naszych osiedli. W minionym okresie sprawozdawczym Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa prowadziła eksploatację zasobów mieszkaniowych w 9 osiedlach, których przeciętna wielkość wana się w granicach 150 tys. m² powierzchni użytkowej.

Kontynuacja działalności inwestycyjnej spowodowała dalszy wzrost zasobów mieszkaniowych, których wielkość wyniosła na koniec 1976 r. 1.312.219 m² powierzchni użytkowej, co stanowi w porównaniu z 1975 rokiem wzrost zasobów o 14,8%. Prowadzenie działalności w tak dużej spółdzielni wymaga od Zarządu systematycznej poprawy w zakresie organizacji zarządzania zasobami mieszkaniowymi. W zarządzaniu tym ogromną rolę odgrywa współpraca z samorządem spółdzielczym — Radą Spółdzielni i Kadami Osiedli.

W okresie sprawozdawczym prowadzenie działalności gospodarczej w 9 osiedlach wymagało przeznaczenia na ten cel 194 mln. złotych. Kwota ta obejmuje utrzymanie zasobów mieszkaniowych, ich bieżącą eksploatację, usługi centralnego ogrzewania, dostawę ciepłej wody oraz utrzymanie zdwignów osobowych. Działalność w poszczególnych osiedlach była prowadzona oszczędnie i celowo, co jest rezultatem ogromnego zaangażowania aktywu społecznego samorządu mieszkańców w podejmowaniu decyzji, bieżącym nadzorze i kontroli ich realizacji. Działalność eksploatacyjna na koniec 1976 roku zamknęła się nadwyżką 732 tys. złotych. Natomiast w gospodarce powierzchniowej wystąpił niedobór środków obrotowych w wysokości 6621 tys. złotych, który rozliczany jest zgodnie z obowiązującymi przepisami i zostanie pokryty przez właścicieli nieruchomości.

Dla zabezpieczenia realizacji remontów i konserwacji Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa posiadała własne wykonawstwo remontowe — Zakład Budowlano-Remontowy i Transportu oraz 9 osiedlowych zespołów budowlano-remontowych. Mimo to, część robót remontowo — konserwacyjnych wykonana była przez obcych wykonawców, głównie przez przedsiębiorstwa specjalistyczne.

Zasoby Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej starzeją się z roku na rok. Toteż kierunki działania w zakresie zapewnienia środków oraz zabezpieczenia dalszego wzrostu potencjału wykonawstwa remontowego są realizowane konsekwentnie; zauważamy na tym odcinku ciągłą poprawę efektywności działania.

Głównym wykonawcą remontów i konserwacji był — podobnie jak w latach poprzednich — Zakład Budowlano-Remontowy i Transportu — w którym zadania wykonano na łączną kwotę 50 mln. 350 tys. złotych, co stanowi 101,1% skorygowanego w ciągu roku planu.

W 1976 roku Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa podjęła poważne zadania, zarówno pod względem wielkości wykonywanych remontów kapitalnych, jak i stopnia trudności wykonawstwa. W zakresie remontów kapitalnych zrealizowano remonty w wysokości 17 mln. 648 tys. zł. Realizowano kompleksowy remont kapitalny, połączony z modernizacją dwóch budynków: przy ul. Teoplitza 2 i Stołecznej 16. Wykonany został również remont kapitalny Społecznej Domu Kultury i Teatru „Komedia” — w zakresie robót zewnętrznych.

Problem remontów kapitalnych, związany jest przede wszystkim z remontami i modernizacją tzw. „starego zasobu” w osiedlu Zoliborz I. Stan techniczny budynków mieszkalnych oraz standard mieszkań tej części zasobu wymagają prowadzenia prac modernizacyjnych i remontowych, co wiąże się zarówno z dużymi nakładami finansowymi jak też ze sprawą wykwaterowania mieszkańców na okres remontów. W tym celu Spółdzielnia musi posiadać odpowiednią liczbę mieszkań rotacyjnych. Sytuacja w tym zakresie jest bardzo trudna i wymaga podjęcia działań, wspólnie z samorządem mieszkańców osiedla, które zapewnią warunki dla pełnej realizacji potrzeb remontowych i modernizacyjnych tej części zasobu.

Realizacja zadań gospodarczych Spółdzielni prowadzona jest bezpośrednio przez wydzielone jednostki organizacyjne, a kierowana i nadzorowana przez Zarząd i jego komórki funkcyjne. Jak wynika ze sprawozdania, rozwój podstawowej działalności gospodarczej Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej, mierzony wielkościami naturalnymi i przeobrażeniem usług remontowych, oraz zakres prac związanych z obsługą członków wyprzedza w znacznym stopniu przyrost stanu zatrudnienia i funduszu płac. Mówiąc o realizacji zadań gospodarczych przez Spółdzielnię nie można pominąć wielkości zatrudnienia i poziomu kadry, od których zależy prawidłowa działalność Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej.

W 1976 roku były analizowane i realizowane, szczególnie przez Zakładową Komisję d/s wykorzystania rezerwy oraz Radę Zakładową, warunki sprzyjające adaptacji i stabilizacji załogi WSM, a także problem adaptacji absolwentów szkół. Zarząd Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej stosował odpowiednią politykę płacową (skorelowanie płac z poziomem kwalifikacji, stażem pracy i przydatnością zawodową), co sprzyjało stabilności młodej kadry. W ubiegłym roku zorganizowaliśmy wewnątrzzakładowe kursy szkoleniowe; korzystaliśmy również z kursów organizowanych przez instytucje profesjonalne. Szkolenia i kursy pozwalały bowiem dostosować strukturę kwalifikacyjną pracowników do potrzeb związanych z realizacją zadań Spółdzielni.

Problemy coraz lepszego zaspokajania usług mieszkaniowych nowych członków są również w centrum uwagi Instancji Dzielnicowej Partii i Urzędu Dzielnicowego. Wspólne zagospodarowywanie terenów osiedlowych i przyosiedlowych, organizowanie czynów społecznych, uzgadnianie programu rozmieszczenia sieci handlu i usług — to tematy, które przebiegają się w codziennej współpracy Urzędu Dzielnicowego i Zarządu Spółdzielni.

W 1976 roku prowadzono przygotowania do wprowadzenia w życie zasady jednego gospodarza w osiedlu, administrowanego całością zasobów mieszkaniowych bez względu na formę własności. Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa podjęła ten problem, gdyż aktualnie ponad 50% zasobów Zoliborza, to zasoby, których właścicielem jest WSM.

Spółdzielnia stara się również systematycznie usuwać istniejące nieprawidłowości występujące w zatrudnianiu dozorców i sprzątaczek oraz w zakresie funduszu płac tej grupy (mierównomierne obciążenie pracowników przy jednorodnych grupach placach). Rozpatrywaliśmy możliwość zorganizowania grup pracowników, którzy zajmą się utrzymaniem czystości — w miejsce dotychczasowych gospodarzy; rozważany był także projekt wprowadzenia udziału pracy własnej mieszkańców w zakresie utrzymania czystości. Realizowaliśmy zasadę kompleksowego wykonywania napraw budynków, co pozwoliło na lepsze wykorzystanie czasu pracy oraz stworzyło warunki do lepszej organizacji robót. Zespolenie środków wszystkich spółdzielni mieszkaniowych działających na terenie Zoliborza sprzyjać będzie dalszej integracji wszystkich szczebli samorządu spółdzielczego i mieszkańców, na rzecz dalszej poprawy warunków zamieszkania w naszej dzielnicy. W 1976 roku zwróciliśmy uwagę na działania zmierzające w kierunku maksymalnego rozwoju usług dla mieszkańców, co uwarunkowane jest zapotrzebowaniem na te usługi. Zakładaliśmy zwiększony program usług dla ludności o 13%, więcej, aniżeli przewidywano w planie na 1976 rok. Udało nam się wykonać usługi dla ludności na kwotę 4 mln. 165 tys. złotych, co stanowi przekroczenie planu o 36,6%.

Podjęliśmy wiele działań w kierunku rozwoju takich usług jak:

- uproszczenie stosowanych zasad wyceny i rozliczeń za usługi,
- szersza ich propaganda,
- zmiana zakresu robót lokatorskich (rozszerzono formy i wprowadzono nowy asortyment robót, np. układanie podłóg, wbudowywanie mebli itp.).

Realizacja „Programu Wykorzystania Rezerwy” w Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej, w zakresie gospodarki materiałowej i sprzętu — przebiegała w kierunku usprawnienia na etapie planowania i organizacji służb zaopatrzeniowych. Dokonano, w roku ubiegłym, szczegółowych przeglądów zapasów materiałowych w magazynach WSM, w celu sporządzenia wykazu zbędnych materiałów lub zmniejszenia zapasów. W wyniku tych prac dokonano przetrzymania materiałów między jednostkami organizacyjnymi WSM oraz rozesłano do jednostek organizacyjnych spółdzielczości mieszkaniowej spis zbędnych materiałów. Ponadto skorygowano i sprecyzowano zamówienia materiałowe na 1977 rok, tak aby z jednej strony w pełni zabezpieczyć potrzeby Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej, a z drugiej nie dopuścić do powstawania nadmiernych zapasów materiałowych. Oprócz działalności gospodarczej Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa prowadzi statutową działalność społeczno-wychowawczą na rzecz swych członków i mieszkańców.

Powołany w 1975 roku Zespół Społeczno-Kulturalny WSM, po dokonaniu wstępnych prac organizacyjnych, podjął pra-

cę z dniem 1 stycznia 1976 roku, obejmując bezpośrednio działalnością osiedla: Zoliborz I, Wawrzyszew i Chomiczówka. Z uwagi na szereg trudności natury organizacyjnej nie nastąpiło w 1976 roku pełne scalenie z pozostałymi placówkami terenowymi i dopiero w planie społeczno-gospodarczym WSM na 1977 rok przewiduje się pełny zakres działalności Zespołu, z jednoczesnym postawieniem do dyspozycji Zespołu odpowiednich środków finansowych i niezbędnej liczby etatów osobowych. Dla dalszego rozszerzenia tej pozytywnej działalności konieczne jest zespolenie wszystkich środków, przede wszystkim z jednostek spółdzielczych i współdziałających zakładów pracy, na rzecz realizowania wspólnego programu działalności społeczno-wychowawczej.

W pracach Spółdzielni, a zwłaszcza w pracy Biura Zarządu, istotną rolę i wpływ na zakres prac ma sprawa obsługi mieszkańców oraz członków oczekujących na mieszkanie.

W 1976 roku przyjęto w poczet członków Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej 2993 osoby, w wyniku czego ogólny stan członków Spółdzielni na koniec 1976 roku wyniósł 43.533 osoby. Członkowie — niemieszkańcy stanowią grupę liczącą 16.468 osób, z czego 12.820 osób, to członkowie oczekujący na przydziały mieszkań z podpisanymi umowami wstępnymi do 1980 roku. Zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych tych członków wymaga rozszerzenia zakresu inwestycyjnego Spółdzielni, ewentualnie wyszukania innych możliwości zrealizowania umów. Zarząd ze swej strony podejmie w tym zakresie szerokie, wielokierunkowe działania. Musimy sobie jednak zdawać sprawę, że działamy w określonej — przyjętej przez Rząd — polityce mieszkaniowej i problem zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych naszej Spółdzielni są problemami ogólnospołecznymi. Uzyskane przez naszą Spółdzielnię wyniki gospodarcze, poziom eksploatacji zasobów w 1976 roku — znalazły uznanie w ocenie socjalistycznego współzawodnictwa pracy między spółdzielniami, w ramach którego Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa zajęła II miejsce. Tak więc od kilku lat utrzymujemy się w czołówce spółdzielni rejonowych, rywalizujących o tytuł „Najlepszej Spółdzielni”. Cieszy nas szczególnie zajęcie I miejsca przez osiedle Piaski.

Z przedstawionego sprawozdania wynika, że rok 1976 — pierwszy rok bieżącej pięcioletki — był rokiem pomyślnym w rozwoju działalności Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej, co stanowi dobrą prognozę na następane lata. Chciałbym jeszcze określić podstawowe cele i zadania, których realizacja służyć będzie mieszkańcom osiedli i dzielnicy Zoliborskiej.

Przyjęty program działania zakłada realizację takich celów jak:

- stwarzanie coraz lepszych warunków zamieszkiwania w osiedlach, szczególnie w zakresie poprawy stanu zieleni, a więc stworzenie lepszych warunków wypoczynku i rekreacji,
- doskonalenie pracy samorządowej i społeczno-wychowawczej, zmierzającej do wyzwalania inicjatyw na rzecz czynów społecznych i prac społecznie użytecznych dla ogółu mieszkańców,
- wzrost możliwości przerobowych jednostek wykonawstwa remontowego o 20%, co powinno w pełni zabezpieczyć w latach 1977—80 planowany na ten okres program remontów w osiedlach Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej. Biorąc pod uwagę trudności w wykonawstwie budowlanym na terenie Warszawy, zamierzamy wykorzystać własny Zakład Budowlano-Remontowy do prac wykończeniowych przy budowie zaplecza techniczno-administracyjnego. W zakresie zakładania zieleni w nowych osiedlach przewidujemy samodzielne zrealizowanie całości robót, odcinając w ten sposób generalnego wykonawcę; zwolniony potencjał gospodarczy przeznaczony będzie na budowę nowych obiektów
- kontynuowanie działalności inwestycyjnej w dwóch osiedlach: Wawrzyszew i Chomiczówka oraz zakończenie tej działalności w pozostałych osiedlach. Przedstawione zadania będą mogły być realizowane między innymi przez:
- poprawę organizacji zarządzania i organizacji pracy w całej Spółdzielni,
- zwiększenie wymagań kwalifikacyjnych, wydajności pracy, unowocześnienia stanowisk roboczych w tych miejscach pracy, gdzie to będzie możliwe,
- racjonalizację gospodarki materiałowej z uwzględnieniem niezbędnych zmian struktury funkcjonowania magazynów osiedlowych,
- aktywizację samorządu i ogółu mieszkańców w uczestnictwie i w realizacji prac społecznych na rzecz miejsca zamieszkania.

W realizacji zadań stojących przed Warszawską Spółdzielnią Mieszkaniową uzyskujemy pomoc ze strony Stołecznego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego. Wzajemna współpraca i zrozumienie, z jakimi spotykamy się ze strony Stołecznego Związku, pomaga nam w rozwiązywaniu problemów, pokonywaniu trudności i osiąganiu coraz lepszych efektów gospodarczych. W imieniu Zarządu Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej pragnę wyrazić podziękowanie Radzie WSM oraz wszystkim działaczom samorządu za ich aktywny udział w życiu społeczno-gospodarczym Spółdzielni. Bez tego zaangażowania nie byłoby możliwe osiągnięcie korzystnych efektów naszej wspólnej pracy.

Chciałbym także złożyć podziękowanie Zoliborskiej Instancji Partyjnej oraz Naczelnikowi Dzielnicy, za udzielanie nam pomocy w realizacji zadań.

Pragnę również zapewnić Walne Zgromadzenie Delegatów i uczestniczących w nim Przedstawicieli Władz Politycznych i Gospodarczych, że Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa przyczynić się będzie do rozwiązywania problemów związanych z realizacją planu społeczno-gospodarczego Dzielnicy Zoliborz.

Wnioski WZD

Walne Zgromadzenie Delegatów, podczas tegorocznych, obrad, przyjęło ponad 60 wniosków, które zgłosili uprzednio delegaci osiedli Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej i Rady Członków — Niemieszkańców. Poprzedzające WZD zebrania Rad Osiedli i delegatów umożliwiły przedyskutowanie wszystkich spraw i problemów, które znalazły wyraz w zgłoszonych wnioskach, w pełni wyrażających potrzeby mieszkańców i członków Spółdzielni.

Walne Zgromadzenie Delegatów zgłosiło i zaakceptowało tylko te wnioski, których realizacja pomija kompetencje administracji i nie podlega kontroli Rad Osiedli — a więc wnioski, których realizacja zależy od władz terenowych i spółdzielczych. Wiele spośród zgłoszonych wniosków dotyczy inwestycji, które w najbliższym czasie powinny zostać wykonane na terenie istniejących osiedli Spółdzielni. Zachowanie w jak najlepszym stanie zasobów mieszkaniowych i ich modernizacja oraz wyposażenie osiedli w małe formy architektoniczne, to jedna z form realizacji postulatów kompleksowego zagospodarowania osiedli.

We wnioskach Walnego Zgromadzenia Delegatów znalazło się wiele postulatów związanych z inwestycjami, które w latach 1977—80 powinny znaleźć się w programie działalności Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej. Ponadto Walne Zgromadzenie Delegatów zobowiązało Radę i Zarząd Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej do:

- przekazania apelu członków — niemieszkańców, skierowanego pod adresem pracowników przedsiębiorstw budowlanych, o włączenie się do ogólnokrajowej akcji podnoszenia jakości pracy oraz o bezusterkowe i terminowe przekazywanie mieszkań i budownictwa towarzyszącego,
- podjęcia intensywnego działania w zakresie społeczno-wychowawczym w celu osiągnięcia zdecydowanej poprawy kultury w miejscu zamieszkania, poszanowania mienia społecznego i większego zaktywizowania ogółu mieszkańców osiedli w pracach społecznych.

Delegaci Walnego Zgromadzenia Delegatów, zobowiązali w formie wniosków Zarząd Spółdzielni do wystąpienia z prośbą do licznych instytucji o realizację wielu postulatów mieszkańców Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej. Podobnie jak w latach ubiegłych, w bieżącym roku również brakowało wniosków, postulujących zmiany w systemie prawno-organizacyjnym i finansowym Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej, co może być dowodem na fakt, że formy i sposoby gospodarowania majątkiem spółdzielczym są zadowolające.

Wśród spraw związanych z inwestycjami, które w ciągu najbliższych lat powinny stać się przedmiotem pracy WSM, znalazły się następujące postulaty dotyczące ostatecznego zagospodarowania zespołu urbanistycznego Kępa Potocka w brakujące drobne formy architektoniczne a także podjęcia dalszych starań w celu doprowadzenia do rozpoczęcia budowy na terenie osiedla Sady: szkoły środowiskowej, pawilonu administracyjno-warsztatowego (wykonawca został wprowadzony w marcu br.), przedszkola i pawilonu handlowo-usługowego. Należy także przyspieszyć realizację Bazy Produkcyjno-Materiałowej dla potrzeb Spółdzielni przy ul. Galla Anonima i Powązkowskiej w celu stworzenia warunków do likwidacji uciążliwości baz: materiałowej w osiedlu Sady, transportowej przy ul. Próchnika, produkcyjnej przy ul. Krasieńskiego 35, warsztatowej przy ul. A. Sokolich, oraz zaplecza warsztatowego w budynku przy ul. Broniewskiego 9a. Zarząd WSM zobowiązany jest także podjąć działania doprowadzające do wykonania szczegółowego planu zagospodarowania osiedla Zoliborz IV i wprowadzenia do planów realizacyjnych inwestycji tak, aby do końca 1980 roku zakończone zostały wszelkie prace inwestycyjne, obejmujące m.in.: budowę przedszkola na Rudawce oraz budowę dwóch obiektów biurowych z garażami w podpiwniczeniu. Wśród planowanych tematów inwestycyjnych powinny także znaleźć się takie sprawy jak: doprowadzenie do prawidłowości w usuwaniu usterek budowlanych w ramach rękopmi w zespolach: Ru-

dawka, Sady V, Piaski A i B, Wawrzyszew i Chomiczówka; podjęcie działań doprowadzających do wykonania elewacji budynków: Perzyńskiego 13, Elbląska 37 oraz wszystkich budynków osiedli Wawrzyszew i Chomiczówka; spowodowanie wykonania w osiedlu Wawrzyszew następujących prac: zakończenia budowy pawilonów handlowych nr 19,30 oraz przedszkola nr 20, wyposażenia części klubowych wszystkich pawilonów i wykonania wszystkich parkingów w terminie do końca 1977 roku oraz oczyszczenia stawów klimatycznych i urządzenia terenów sportowo-rekreacyjnych.

Zarząd Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej zobowiązany jest do umieszczenia w swych planach inwestycyjnych takich spraw jak: budowa pawilonu handlowego II stopnia przy zbiegu ulic Perzyńskiego i Rudnickiego, podjęcie działań w celu rozpoczęcia budowy pawilonów techniczno-warsztatowych w osiedlach Młociny, Wawrzyszew i Chomiczówka oraz przyspieszenia budowy pawilonów usługowo-handlowych w osiedlu Chomiczówka i spowodowanie natychmiastowego ich otwarcia.

W najbliższym czasie Zarząd WSM zobowiązany jest podjąć działania w celu: spowodowania usprawnienia instalacji c.o. w budynkach przy ul. Elbląskiej 55, 59 i 65; odpowiedniego zagospodarowania pralni i suszarni w budynkach mieszkalnych i przekazania ich do użytku; przekazania mieszkańcom Chomiczówki pomieszczeń wózki dziecięce; zorganizowania prawidłowej konserwacji zbiorczych anten radio-telewizyjnych w osiedlach: Piaski, Sady, Wawrzyszew i Chomiczówka; zobowiązania odpowiednich instytucji do zakończenia robót i przekazania oświetlenia na terenie osiedli istniejących i budowanych oraz rozważenia możliwości wyposażenia budynków w osiedlu Młociny w regałowe balkony.

W planie działalności Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej powinny także znaleźć się problemy związane z: wybudowaniem szkoły środowiskowej na terenie Chomiczówki i zapewnienie bezpiecznych ciągów pieszych dla dzieci wszystkich zespołów urbanistycznych; wykonanie robót w zakresie drobnych form architektonicznych i urządzeń zabawowych w osiedlach Wawrzyszew i Chomiczówka, oraz zakończenia podobnych prac na terenie Młocin, a także pawilonu 415 przy ulicy Jarzębskiego.

Ponadto Zarząd powinien rozważyć możliwość organizowania przynajmniej 6 razy w roku wyjazdowych posiedzeń Zarządu Spółdzielni na terenie poszczególnych jednostek organizacyjnych Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej.

Walne Zgromadzenie Delegatów zobowiązuje Radę i Zarząd Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej do: opracowania programu inwestycji WSM na lata 1977—80; spowodowania w osiedlach Wawrzyszew i Chomiczówka wygrodenia placów budów, zagospodarowania terenów przeznaczonych pod budowę przyszłych obiektów w sposób tymczasowy, zaś pozostałe tereny należy zagospodarować docelowo z przeznaczeniem dla mieszkańców; oraz do weryfikacji dokumentacji w momencie wprowadzenia obiektów do planów realizacyjnych, z poprawką do warunków miejscowych, m.in. zaplanowanie podjazdów dla wózków, ciągów pieszych i spacerowych, uliczek dojazdowych itp.

Ponadto Walne Zgromadzenie Delegatów zobowiązuje Zarząd i Radę WSM do: podjęcia działań w celu zwiększenia liczby miejsc parkingowych i wyznaczenia miejsc do samodzielnego mycia samochodów — w każdym osiedlu WSM — przy współpracy z samorządem; rozdzielania ciągów pieszo-jezdnych na ciągi piesze i jezdne, tak by zagwarantować bezpieczeństwo dla pieszych; oraz do wystąpienia do władz, w celu zmiany przepisów ruchu drogowego, dotyczących ustawiania znaków ograniczających szybkość do 15 km/godz. a także zakazujących parkowania samochodów na ciągach pieszo-jezdnych w osiedlach Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej.

Walne Zgromadzenie Delegatów zobowiązuje również Radę i Zarząd WSM do: przygotowania projektu zmiany dotychczas stosowanych kryteriów obowiązujących przy przydziale mieszkań dla młodych małżeństw, przewidującego zwiększenie wielkości mieszkań z M-3 na M-4, występując przy tym do Stołecznego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego; podjęcia działań w celu rozwiązania trudnej sytuacji członków-niemieszkańców poprzez zapewnienie wszystkim odpowiednich mieszkań,

z dotrzymaniem ustalonych terminów, nawet w innych warszawskich spółdzielniach mieszkaniowych; zorganizowania ewidencji spłaty kredytu bankowego dla poszczególnych członków Spółdzielni posiadających własnościowe prawo do lokalu i dokonywania wpisu w księżeczkach członkowskich, przynajmniej raz w roku; oraz do prawidłowego usuwania usterek budowlanych w osiedlach Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej.

Wśród wniosków skierowanych pod adresem władz Spółdzielni wiele zobowiązywało Zarząd do wystąpienia z prośbą o realizację wniosków mieszkańców WSM poprzez inne instytucje. I tak Walne Zgromadzenie Delegatów zobowiązuje Zarząd Spółdzielni do wystąpienia do Dyrekcji Wojewódzkiego Zarządu Dróg i Mostów, w celu: wykonania schodów betonowych w miejsce drewnianych przy połączeniu ul. Mickiewicza z ul. Dymińską; wykonania oświetlenia odcinka ul. Perzyńskiego 13a — 11 do ul. Jarzębskiego, odcinka od ul. Perzyńskiego przez park do Szkoły nr 214, od ul. Staffa róg Fontany do baru „Radek”; wykonania utwardzonej nawierzchni dla rowerów dookoła boiska po nieparzystej stronie ul. Perzyńskiego i skweru między przedszkolem a kioskiem „Stokrotka”; naprawy nawierzchni ul. Włociańskiej i Elbląskiej na odcinku Przasnyska — Powązkowska; przebiecia ul. Wrzeciono do ul. Lindego oraz ul. Księgarzy do ul. Jarzębskiego zakończenia budowy ul. J.C. Korzeniowskiego, w celu zabezpieczenia połączenia komunikacyjnego zespołu Chomiczówka i Piaskami.

Walne Zgromadzenie Delegatów zobowiązuje Zarząd WSM do wystąpienia z prośbą do Dyrekcji Miejskich Zakładów Komunikacyjnych o realizację: wprowadzenia komunikacji autobusowej dla Żoliborza, łączącej odległe rejonu dzielnicy z przychodniami rejonowymi (np. przedłużenie linii autobusowej 118 do ul. J.C. Korzeniowskiego); przedłużenia siatki zabezpieczającej wzdłuż torów tramwajowych przy ul. Broniewskiego, na odcinku Galla Anonima — Reymonta; rozszerzenia sieci komunikacyjnej, w celu bezpośredniego połączenia osiedla Chomiczówka z Wolą i Ochotą; ograniczenia szkodliwości hałasów, pyłów i dymów wydzielających się z Zakładu Remontowego przy ul. Włociańskiej.

Zarząd WSM zobowiązany jest wystąpić do Kuratorium Oświaty i Wychowania w celu realizacji: wykonania remontu Szkoły nr 248 (ogrzewanie sali gimnastycznej, remont boiska, instalacja c.w.) oraz Szkoły nr 159 przy ul. Elbląskiej 51; ograniczenia szkodliwości hałasów, dymów i pyłów wydzielających się z kotłowni Ośrodka Zdrowia i Szkoły nr 159; przejęcia przez władze oświatowe placu zabaw w osiedlu Piaski B (stała opieka instruktorska na tym terenie); przeanalizowania możliwości zorganizowania „Ogródków Jordanowskich” w następujących punktach: Szkoła nr 248 przy ul. Duracza oraz w okolicach ulic: Kleczewskiej i Rydla; spowodowania realizacji zagospodarowania ogródków działkowych ograniczonych ulicami: Sady Żoliborskie, Braci Żaluskich, Tolwińskiego przez Kuratorium Oświaty i Wychowania lub w ramach planowych czynów społecznych, zgodnie z opracowaną dokumentacją projektowo-kosztorysową.

Ponadto Walne Zgromadzenie Delegatów zobowiązuje Zarząd Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej do wystąpienia z prośbą o realizację wniosków mieszkańców, pod adresem:

— Dyrekcji Dzielnicowego Urzędu Telefonów Miejskowych Warszawa — Wola, w celu: zrealizowania nowych central telefonicznych oraz rozbudowy istniejących, tak aby zlikwidowano zaległości w telefonizacji dzielnicy; zainstalowania automatu telefonicznego przy klatkach schodowych budynków przy ul. Magiera 12 oraz w osiedlu Chomiczówka II, III, i IV.

— Dyrekcji Zakładu Energetyki Ciepłej, w celu: spo-

wodowania uruchomienia przepompowni Marymont, aby poprawić różnicę ciśnień sieci ciepłej Osiedla Brzeziny i tym samym polepszyć działanie centralnego ogrzewania w budynkach; przygotowania i wymiany, w ramach remontów kapitalnych, sieci ciepłej w zespołach urbanistycznych Sady I i Sady III.

Walne Zgromadzenie Delegatów Warszawskiej Spółdzielni Mieszkaniowej zwraca się z prośbą do Naczelnika Dzielnicy Warszawa-Żoliborz o rozważenie możliwości realizacji następujących postulatów członków Spółdzielni, dotyczących: przyspieszenia budowy ośrodka rekreacyjno-sportowego na terenie przyległym do osiedla Piaski wzdłuż ul. Kochanowskiego; zmiany przeznaczenia terenu ograniczonego ulicami: Sokratesa, Nocznickiego i Włoczyńską na tereny pracowniczych ogródków działkowych (izolacja zielenią od Huty „Warszawa”); zlikwidowania sadzawki pomiędzy ulicami Literacką a Powązkowską, w pobliżu projektowanej Trasy Toruńskiej; oraz zabezpieczenia puli mieszkań zastępczych dla osób z wyrokami eksmisyjnymi z zasobów spółdzielczych (np. zwalniani z pracy gospodarze budynków).

Walne Zgromadzenie Delegatów zobowiązuje Radę i Zarząd Spółdzielni do przekazania Stołecznemu Związkowi Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego, wniosków skierowanych pod adresem Władz Spółdzielczych. Ponadto WZD zobowiązuje Radę i Zarząd oraz Delegatów WSM na Zjazd Warszawskiej Spółdzielczości Mieszkaniowej do współdziałania z Zarządem SZSBM na rzecz realizacji poniższych wniosków i złożenia sprawozdania z tejsze realizacji. Wnioski te dotyczą: zabezpieczenia przydziału materiałów dla pozycji objętych centralnym rozdzielnikiem — analogicznie jak dla zadań inwestycyjnych realizowanych przez resort budownictwa; stworzenia takich warunków finansowych i socjalnych, aby w spółdzielczości mogli być zatrudniani pracownicy o wysokich kwalifikacjach, szczególnie w zakresie działalności pionów technicznych; podjęcia starań w sprawie zmiany przepisów w zakresie egzekwowania należności opłat czynszowych w drodze egzekucji administracyjnej — analogicznie jak w zasobach ADM; rozważenia propozycji zmiany dotychczasowych proporcji rozdziału budowanych mieszkań pomiędzy: Zakłady Pracy, Urząd Województwa Stołecznego Warszawskiego i Spółdzielnie Budownictwa Mieszkaniowego, biorąc pod uwagę zwiększenie puli mieszkań pozostających do dyspozycji Spółdzielni Mieszkaniowych.

Wnioski WZD WSM przekazane Stołecznemu Związkowi Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego dotyczą ponadto takich problemów jak: rozwiązanie trudnej sytuacji członków-niemieszkańców, poprzez zapewnienie odpowiednich mieszkań z dotrzymaniem ustalonych terminów przydziałów (nawet w innych warszawskich spółdzielniach mieszkaniowych); dążenie do ustalenia jednego dysponenta mieszkaniami spółdzielczymi, uwzględniającego w równym stopniu sytuację mieszkaniową tych osób, które dotychczas otrzymywały mieszkania od Urzędu m.st. Warszawy, Zakładów Pracy i Spółdzielni Mieszkaniowych; rozważenie możliwości zmiany stosowanych obecnie technologii budownictwa mieszkaniowego w celu: poprawy izolacji akustycznej, stosowania wywietrzników w stolarce okiennej, zaniechania układania lenteksu, wyeliminowanie stosowania stolarki jednoramowej itp.; a ponadto dążenie do tego, aby realizacja osiedli mieszkaniowych przebiegała kompleksowo — równoczesne wnoszenie budynków mieszkalnych, oświatowych, handlowo-usługowych i infrastruktury osiedlowej (drogi, chodniki, oświetlenie itp.), albowiem budowa samych domów mieszkalnych dekoncentruje środki inwestycyjne, podraża i opóźnia budowę, zwiększając tym samym koszty społeczne.

Wydawca: Centralny Związek Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego i Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa. Redaguje kolegium. Adres redakcji: „Życie Osiedli WSM” — ul. Krasińskiego 16. Tel. 39-94-11 w. 45. sekretariat czynny codziennie w godz. 9.30—13.30.

Prasowe Zakłady Graficzne RSW „Prasa-Książka-Ruch”, W-wa, ul. Smolna 10/12 Zam. 885. F-74.